

ДЕТСКА РАДОСТЪ

ГОДИНА ДВАНДЕСЕТА

1926-1927

КНИЖКА ПЪРВА

РАДОСТЪ

Три дни Господь чака
свойта златна птичка,
три дни гласъ не трепна
въ райската горичка.

Птичката се върна,
весела, честита,
и щомъ я съгледа,
Господь я попита:

— Радостъ свѣтлокрила,
де така се бави,
та три деня рая
безъ пѣсни остави?

— „Бѣхъ, Господи Благи,
долу на земята —

гледахъ, какъ играятъ
и скачатъ децата.

И ношемъ ги виждахъ,
какъ сладко почиватъ,
и очи засмѣни
какъ сутринь откриватъ.

Пустни ме, о Боже,
при тѣхъ да живѣя
и въ сърдца имъ свѣтли
всѣки день да пѣя!“

— Да бжде! — Богъ рече. —
Иди при децата! —
И птичката литна
долу къмъ земята.

Ранъ-Босилекъ

